

نقش محیط های طبیعی در فضاهای آموزش معماری

حجت فتحی*^۱، شاهرخ محمدی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، پست الکترونیک (memarane.sazeh@yahoo.com)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، پست الکترونیک (DR.sh.mohammady@gmail.com)

چکیده

تغییر در نوع زندگی و پیشرفت تکنولوژی در شهرها، به خصوص شهرهای بزرگ، زندگی دانشجویان را تغییر داده است. علی رغم پیشرفت دانش و توان مهندسی و تکنولوژی معماری، هیچکدام نتوانسته در تغییرات ایجاد شده در نوع زندگی دانشجویان معماری در دنیای طبیعی تاثیر گذارند و آنها از تجارب روزانه دنیای طبیعی جدا شده اند و ارتباط شان با طبیعت در حال قطع شدن می باشد. دانشکده های معماری یکی از مهمترین فضاها برقراری دوباره این ارتباط است. مکانهای آموزشی، تنها برای یادگیری و آموختن عقاید و نظریات نمی باشند؛ بلکه برای فهم و ادراک دلایل وجود هر چیز و مناسبت های دو جانبه و روابط بین انسان و طبیعت نیز مورد استفاده قرار می گیرند. آنچه که این مقاله به آن پرداخته جنبه های مختلف کارکرد طبیعت در فضاهای آموزش معماری است. متفاوت بودن کارکرد از این لحاظ حائز اهمیت است که می تواند نقش مهمی در چگونگی طراحی فضاهای طبیعی و حضور آنها در فضاهای آموزشی و در نتیجه کار آمد شدن این فضاها ایفا می کند. یکی از راه های دستیابی به این ارتباط، رجوع به تکنیک های دنیای طبیعی است. این مقاله قابلیت های مختلف طبیعت در رشد، آموزش و پرورش دانشجویان، و ارتقا سطح کیفی فضاهای آموزشی را بازنمایی کرده و به ارائه راهکارهای طراحی با توجه به این قابلیت ها می پردازد.

واژه های کلیدی: معماری، طراحی دانشکده، رشد دانشجویان، آموزش معماری، طبیعت.